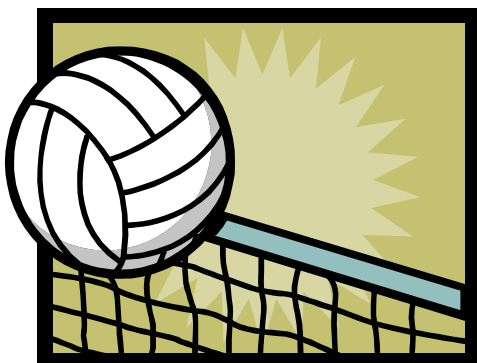

GLUHI NOGOMETAŠI U IRAKU IGRAJU USPRKOS NASILJIMA

Najpoznatija svjetska novinska agencija Reuters objavila je 14. veljače o.g. izvješće svog dopisnika Saifa Fouada, koje skraćeno prenosimo.

BAGHDAD (Reuters) - Svatko tko je rođen gluhi i nijem suočuje se s izazovom kad igra u nogometnoj momčadi - jer teško je komunicirati u žestokim trenucima igre, igrači ne čuju zviždaljku suca, a rijetki su treneri koji poznaju znakovni jezik.

Ako ovome dodamo opasnost da budeš pogođen metkom ili raznesen u eksploziji dok u Bagdadu odlaziš na trening trebalo bi oprostiti igračima iračkog nogometnog kluba gluhih kad bi ostali kod kuće.

Ali momčad se sprema za međunarodni turnir u Kuvajtu tijekom travnja, a trener Hussein al-Shafi kaže kako su igrači odlučni dati sve od sebe.

Kao bivši igrač lokalne nogometne lige Shafi se u treniranju momčadi petnaestorice gluhih igrača služi znakovnim jezikom koji je naučio od svog brata, predsjednika jednog iračkog sportskog društva hendikepiranih. On također trenira tim od 12 gluhih dječaka.

"Nije lako, ali osjećam se duhovno vezan sa svojim igračima. Moja je dužnost pobrinuti se da uspiju" - govorio je Safi dopisniku Reutersa dok su mladi ljudi iza njegovih leđa udarali loptu, gestovima komunicirajući među sobom i dajući rukama signale pri dodavanju lopte.

Nasilja su popustila u Iraku, ali eksplozije bombi i pucnjava još uvijek odjekuju Bagdadom. Život igrača težak je i katkada se vježba mora prekidati.

"Nije lako dolaziti na trening kad svuda naokolo odjekuju eksplozije i pucnjava. Strah me je izaći iz kuće" kazao je Muhamed Jawaid Yusif, 20-godišnjak, razgovarajući znakovnim jezikom uz posredovanje trenera. "Katkad prijevoza nema, jer su ulice zatvorene preprekama." Jusuf je kazao

kako je jedan od njegovih gluhih prijatelja ubijen kad je jedan strijelac pucao u auto u kome se on nalazio. "To mi je za kratko ubilo volju za igrom" kazao je.

Shafi se sjeća kako je jednom u blizini igrališta došlo do pucnjave međusobno suprotstavljenih naoružanih skupina. Igrači nisu mogli čuti pucnjavu, pa im je morao dati znak da legnu na zemlju. "Nisu u prvi čas razumjeli, ali na kraju su se spustili. Kad je pucnjava prestala pa su ustali, mislili su da je to samo jedna nova vježba." kazao je Shafi.

NOGOMETNA STRAST

Iračani vole svoj nogomet. Ova je zemlja iznenadila kao pobjednik lanjskog natjecanja za Kup Azije u lipnju.

Pobjeda je donijela rijetko veselje i jedinstvo rastrzanoj zemlji pa su Arapi šijiti i suniti kao i Kurdi izašli na ulice da proslave svoju momčad koja je iznenadila pobjedom nad Saudijskom Arabijom na finalu u Jakarti.

Gluhoj momčadi ova nacionalna pobjeda dala je nadahnuće.

Shafi je osnovao nogometni klub gluhih godine 2003. nakon pada Saddama Husseina.

Fizička vježba nogometaša je važna, ali to nije dovoljno. Potrebno je komunicirati s igračima, a znakovnim jezikom teško je u potpunosti prenijeti misao. Osim toga i druge pojedinosti se mijenjaju: umjesto zviždaljke zastavica, a pomoćni treneri stalno prenose znakovima sve odluke. Ipak, igra gluhih nije nimalo lošija. "Snalazimo se!" - kaže jedan igrač.

(Po tekstu Tima Cocksa - Ž.)

